

عنوان مقاله:

بررسی علل شوری رودخانه آجی چای و چگونگی بهره برداری بهینه از آب آن

محل انتشار:

هفتمین سمینار کمیته ملی آبیاری و زهکشی (سال: 1373)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

منوچهر گرجی
حسینقلی رفاهی

خلاصه مقاله:

بمنظور بررسی علل شوری آب رودخانه آجی چای، 24 آبراهه عمده شور در این حوضه شناسایی و مورد مطالعه قرار گرفت. همچنین با استفاده از آمار سی ساله سازمان آب مربوط به دبی و کیفیت آب در ایستگاه های و نیاز سرانسر، میزان دبی میانگین و EC متوسط سالانه رودخانه آجی چای در این ایستگاه ها نیز مشخص شد. نتایج حاصله نشان داد که حدود 4/4 درصد از کل شوری آب مربوط به قسمت های بالا دست حوضه (بالا تر از ایستگاه سرانسر)، 30/4 درصد آن مربوط به 24 آبراهه شور مطالعه شده و 65/2 درصد آن مربوط به سایر آبراهه ها، جویبارهای شور فصلی، زهابهای اراضی شور و معادن نمک، و سایر علل احتمالی می باشد. با توجه به نتایج فوق اینکه آب رودخانه آجی چای دارای EC متوسط سالانه 5/5 ds/m بوده و SAR آن در حدود 15 می باشد (در ایستگاه و نیار) به نظر می رسد که در صورت جمع آوری آب سالانه، برطرف کردن شوری یا کاهش چشمگیر آن کار بسیار سختی بوده و احتمالاً از نظر اقتصادی مقرون به صرفه نمی باشد، بنابراین برای بهره برداری بهینه از آب آجی چای، باید در ماههای پر آب (فروردین و اردیبهشت) که آب رودخانه از کیفیت خوبی برخوردار است جهت کشاورزی یا ذخیره سازی، یا تزریق به منابع آب زیر زمینی به مصرف برسد و یا آبهای شیرین قبل از رسیدن به مناطق گنبدهای نمکی و آلوده شده به نمکها، مورد استفاده قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/9988>

